

ning af denne Vakance. Justitsministeriet følger nemlig som Regel, at en Børnepligtig, der af en Kassationskommission erklæres uskikket til den egentlige Krigstjeneste, men tjenlig til en af Militærarbejderklasserne, betragtes, som om han paa Sessjonen var bedømt tjenlig til denne Klasse, og tager, naar der er Spørgsmaal om hans Indkaldelse som Militærarbejder ikke Hensyn til, om han tidligere har været til Tjeneste ved Hæren. Dette staar ogsaa i fuldkommen Overensstemmelse med de gjældende Bestemmelser; thi ifølge Børnepligtslovens § 27 skal ved alle Indkaldelser Mandskabet af de yngste Aargange i Reglen tages fremfor det af de ældre, og ifølge den Kongelige Anordning § 22 indkaldes de med de lavere Lodtrækningsnummere fremfor de med de høiere. Andersen havde et saa lavt Lodtrækningsnummer, at han, hvis han paa Sessjonen havde faaet Vedtegning M. 3, vilde være bleven indkaldt som Hestepasser, og i Henhold hertil blev han derfor, da en Vakance opstod blandt Hestepasserne, strax indkaldt til Dækning af denne. Hestepasserne af 1871 skulde først møde til Uddannelse den 1ste November; men af alle dem, der paa Sessjonen vare betegnede med M. 3 og saaledes fundne stikke til Hestepassere, var der ikke flere, end der var nødvendigt for at fylde Antallet af 180, som åarlig bliver indkaldt, og der var saaledes ved Vakancen ikke Andet at gøre end at gaa en Aargang tilbage; man tog da den Aargang, der stod nærmest for, nemlig Aargangen 1870. Krigsministeriet modtog Underretning om dette Forhold ved et Andragende fra den paagjældende Underforporals Fader, hvilket det sendte til Justitsministeriet og forespurgte, — ibet man udtalte, at man maatte betragte det som temmelig haardt for Manden, at han, efter at have ligget næsten 14 Maaneder til Tjeneste, og efter paa omtrent 1½ Maaned nær at have gjennemgaaet den for Underforporaler af Fodfolket fastsatte Uddannelse, nu atter var bleven indkaldt for at uddannes og gjøre Tjeneste som Hestepasser — hvorvidt Justitsministeriet for sit Bedkommende maatte finde Noget at erindre imod, at han hjemsendtes, selv om det muligt maatte vise sig nødvendigt at begjære Erstatning for ham. Herpaa har

Justitsministeriet i Skrivelse af 17de Januar d. A. svaret, at det ikke vil kunne samtykke i, at han hjemsendtes udenfor de almindelige Regler, saafremt der til Erstatning for ham skal indkaldes en anden Militærarbejder, men at der, naar dette ikke er Tilfældet, ikke for Udskrivningsbureauets Bedkommende haves Noget at erindre imod hans Hjemsendelse. Efterat man havde modtaget dette Svar fra Justitsministeriet, blev Sagen tagen for i Krigsministeriet, og derefter blev det bestemt, at den Paagjældende strax skulde hjemsendes. Han var nu ganske rigtig, som af den ærede Forespørger udtalt, til Tjeneste ved Ride- og Beslagsskolen, men han har tidligere staet ved 5te Regiment. Det er vel et Spørgsmaal, om Krigsministeren var fuldt berettiget til at hjemsende ham allerede nu, naar man gaar ud fra, at der ikke var flere Militærarbejdere til Tjeneste, end netop nødvendig for at befølge den Tjeneste, der paahviler dem, men under de forhaanden værende Omstændigheder, under hvilke Krigsministeriet, som tidligere af mig udtalt, maatte finde, at man ramte Manden temmelig haardt, har jeg ikke taget i Betænkning at hjemsende ham, og det saa meget mindre, som der ikke for Diebliffet var Brug for en anden Hestepasser, der var tildelt Krigsministeren. Denne lod man nu gjøre Tjeneste ved Ride- og Beslagsskolen, og er der derfor Noget, som lider under denne Hjemsendelse, er det Krigsministeren, men ingen Anden. Det ærede Medlem udtalte, at den Paagjældende er kommen til at ligge noget længere til Tjeneste, end hvis han fra Begyndelsen af havde været indkaldt som Militærarbejder. Det er ganske vist, at han i saa Tilfælde var kommen til at ligge 14 Maaneder til Tjeneste, nemlig 2 Maaneder som Skoletid og 12 Maaneder i Tjenesten, i Stedet for at han nu har ligget 14½ Maaned ved sin Bataillon og derefter til Tjeneste paa Hestepassernes Rekruttskole og ved Ride- og Beslagsskolen fra 20de November til 19de Januar, men desuagtet bliver hans hele Tjenestetid og den Forpligtelse, der paahviler ham, dog ikke meget byrdefuldere, end den sandsynligvis vilde være bleven, naar han var forbleven i Nummer ved sin Bataillon.